

**Si juguem iguals,
serem iguals.**

#JoguetsPerLaIgualtat
Descobreix més a
joguetsperlaigualtat.com

JOGUETS PER LA

Igualtat News

AJUNTAMENT DE VALÈNCIA
REGIDORIA D'IGUALTAT I POLITIQUES INCLUSIVES

La muñeca rubia confiesa que quiere jugar también «como los chicos»

Hola, Muñeca Rubia. Llevas años combinando modelos y cuidando a tus mascotas y haciendo fiestas con tus amigas. ¿Cómo es posible que te hayas cansado de una vida así?

Me alegra que me hagas esa pregunta. Antes de nada te aclararé que me encantan mis vestidos y adoro a mis mascotas. Lo que no me parece bien es que me releguen a las tareas domésticas. ¡Apenas salgo de casa! Hace dos años que me compraron como regalo para Marta, una niña encantadora. Pues bien, en la habitación de al lado duerme su hermano Pablo y tiene todos esos escenarios alucinantes de aventuras y riesgo y construcciones... Y a Marta y a mí nos tienen prohibido el acceso a esos juegos porque somos chicas. ¿Te lo puedes creer?

¿Marta quiere explorar el espacio?

¡Claro! Yo lo descubrí gracias a ella, que a veces se asoma a ver a su hermano. En mi caso, como en los catálogos y en los pasillos de las tiendas nos separan (ya sabes, en el lado rosa), la verdad es que apenas puedo ver a los héroes de acción, los juegos de construcción, las naves espaciales... Pero es un mundo fascinante. ¿Por qué no podemos Marta y yo disfrutarlo también?

¿Estás diciendo que los juguetes no deberían ser para chicos o para chicas?

Exacto. ¿Quién ha decidido eso? Marta subía a

los árboles mejor que muchos de sus amigos, saltaba, corría... pero un día la sociedad decidió que sus juegos debían ser relajados y de color pastel. Nos encanta el rosa, pero también el verde, el azul, el naranja... en fin, todo el arcoíris.

“

Quiero salir de casa, escalar montañas, navegar en un barco pirata y conquistar otros mundos

”

Hay quien dice que las chicas no estáis programadas para actividades de riesgo.

Eso lo dirá alguien que no ha visto a Marta en acción. Lo malo es que poco a poco va conformándose con su papel de “chica” y cada vez intenta menos entrar en el mundo de la audacia, la creatividad, el liderazgo... No quiero que crezca pensando que su único papel en la sociedad es estar guapa. Mírame a mí, podría

FOTO: JUAN TEROL

tener un doctorado en biofísica, pero nadie me pregunta sobre mi carrera. Solo se fijan en mi aspecto, que es estupendo, lo sé, pero en fin... no me has visto escalando. ¡Ja!

Para terminar, ¿quieres enviar un mensaje a la gente que nos lee?

Sí, gracias. Me gustaría que piensen sobre el

juego. El juego es un poderoso instrumento educativo. ¡El más poderoso! Lo que están jugando ahora es lo que están aprendiendo para vivir mañana. Si queremos una sociedad con igualdad de género, pensemos: ¿por dónde tenemos que empezar a ser iguales? ●

El famós nino d'acció reivindica ser regalat a les xiquetes

Tots coneixem la teua trajectòria com a heroi. Has sigut aclamat com una de les figures més importants dels jocs d'acció. Per què eixe canvi ara?

Hola, gràcies per atendre'm. Voràs, en realitat no és cap cosa nova. Les aventures són coses implícites en la història de la humanitat. Ens han fet explorar, avançar..., però creus que ha sigut només un mèrit masculí? Definitivament, no. Mira, amb mi també han jugat xiques. No tant com m'agradaria, però t'assegure que elles disfruten igual que ells, són imaginatives, audaces..., i això l'hauríem de preservar. Al final, ens acaben abandonant per culpa de les normes socials.

“

No sols d'aventures viu un heroi. També sé cuinar i cuidar de les meues mascotes

”

Vols dir que les xiques poden jugar amb ninos d'acció, amb naus espacials, amb vaixells pirates?

Per descomptat. I si no ho fan més és perquè hem classificat el món en dos colors. El rosa per a elles i el blau per a ells. Els dissenys dels nostres embalatges, els corredors de les jogueteries, les pàgines dels catàlegs..., pareix que només poden triar certes pàgines. Saps el que s'estan perdent? Perquè s'estan perdent exactament la mitat de la diversió.

I al revés també succeïx? Els xics també voldrien jugar amb nines?

A les xiquetes els agrada viure mil aventures i als xiquets els agrada cuidar. Els xics també saben donar de menjar a un nino bebé, manejar una cuineta. Quan són més xicotets ho fan, t'has fixat? Però de tant d'escoltar que això és cosa de xiquetes, el mateix: deixen de fer-ho perquè no correspon al seu sexe. Eh!, jo també sé cuinar!

Per què vos preocupa tant eixe tema? La majoria pensaria que el món és com és i funciona, no?

Els meus col·legues juguets i jo portem molts anys convivint amb xiquets i amb xiquetes. Veiem com juguen, tant que aprenen..., i això, que és tan bo, podríem utilitzar-ho per a millorar el seu futur. Als xics els regalen jocs de

construcció, circuits, jocs de guerra..., que desenvolupen la seua capacitat creativa, els seus reflexos, la seua agressivitat i competitivitat. Seran forts i treballaran fora de la llar, però no desenvolupen la seua capacitat de cuidar o d'exterioritzar els seus sentiments, la cooperació, la intel·ligència emocional, el respecte per les altres persones o la tolerància a la frustració. Per què? Perquè eixes coses no són de xics? Què trist.

I a les xiquetes?

El missatge que els donem a les xiquetes se es reduïx al culte a la bellesa i a l'atenció de la casa i de la família. Els allunyem de prendre riscos, de ser audaces i enèrgiques, de viure aventures fora de la llar, del lideratge, de la presa de decisions..., de la seua llibertat!

Dóna'ns algun suggeriment per a triar regals

No limitar. No jutjar el que ens demanen. Ens hem d'oblidar de dir “això és de xiques i això és de xics”. El millor regal que podem fer-los és que se senten lliures i iguals al jugar. No es tracta de negar cap joguet, sinó d'ampliar-ne les possibilitats d'elecció, qualsevol que en siga el sexe. I així els estarem regalant un futur millor. ●

FOTO: J.I.

El bebé que plora invita els xics a cuidar-lo i calmar el seu plor

Abans de res, et donem la benvinguda a la nostra revista. Dis-nos, quan vas començar a notar que no tenies pares?

Porte temps preocupada amb açò. Sóc una xiqueta, per cert. Sempre em cuida Rebeca, i molt bé. És molt afectuosa, em dóna de menjar, em canvia de roba i em passeja. Moltes vegades vénen les seues amigues amb més bebés i ens ho passem de meravella. Però ens crida l'atenció les poques vegades que ens cuiden xics. On està el seu germà Maure? Abans també em passejava Maure!

Abans? Què vols dir?

Quan Maure era més xicotet jugava amb mi. Amb dos o tres anys. Però segons creixia li arribaven comentaris sobre la seua sexualitat. I va deixar d'agafar-me si ens veia algú. Moltes vegades escoltem parlar del problema que tenen les dones, que porten tot el pes de la criança. Però quan un xiquet menut juga amb nosaltres, sempre li diuen que això és cosa de xiques, que només les xiquetes juguen amb bebés. Serà possible? De què

tenen tanta por? M'agradaria parlar i dir: "si el teu fill no pot jugar amb mi, esperes que algun dia siga un bon pare?" Però m'he de contindre, clar... Imagina't l'esglai que els donaria.

De veritat penseu que tenen relació els jocs d'ara amb el seu paper a casa quan cresquen?

Ho tenim claríssim, sí. Els xiquets i les xiquetes no naixen tan diferents. Però aconseguim que ho siguen. Les diferències de gènere que hui coneixem es van creant i exagerant mentres creixen, però per culpa d'eixos missatges que els arriben del món adult, dels mitjans de comunicació, de la manera de presentar-los els joguets...

Quina solució proposeu?

Almenys, reflexionar sobre açò. Creiem que els donem el que necessiten com a xiquets o xiquetes, però el que fem és limitar la seua capacitat d'elecció i d'aprenentatge. Les xiquetes cuidar i cuinar. Els xiquets explorar i construir. I volem que siguen hòmens i dones amb igualtat d'opcions? En fi...

Necessitem xiquetes conscients del fet que poden fer qualsevol cosa, a més de maquillar-se i cuinar. I xiquets que puguen expressar els seus sentiments i cuidar.

Bé, ha sigut un plaer parlar amb tu. Esperem que qui ens llija, reflexione sobre el tema.

Gràcies a la vostra revista. Ara m'en vaig, que m'he fet pipí damunt i Rebeca m'haurà de canviar. Encara que Maure ix abans de l'escola. A vore si hui també m'agafa una estona. ●

“

Sempre escolte:
Jugarem a pares i mares.
Però jo no veig molts pares,
la veritat!

”

FOTO: J.T.

El nino de construcció reclama més reconeixement per a les xiquetes arquitectes

Benvingut, nino de construcció. És cert que construiràs una estació de bombers amb Olívia?

Sí, estic especialment content amb este projecte. Em regalaran Olívia, una xiqueta de 8 anys. Volem construir tota l'estació i un camió polivalent, que donarà servici a tota la casa. La fase prèvia era el més complicat, ja saps: la burocràcia, els permisos, convèncer ací i allà. Però Olívia ha negociat molt bé i ja estic en la llista de regals. Començarem quan òbriga el paquet.

És la primera vegada que treballes amb una xiqueta?

Havia jugat abans amb xiquetes, però més com a col·laboracions puntuals. Vull dir, el joc era d'un xic, germà o amic, i elles feien una part, però el cap d'obra era el xiquet. Esta vegada, Olívia farà d'arquitecta, enginyera, cap d'obra, capatàs... ella dirigirà tot el meu equip.

Conec altres casos de xicotetes arquitectes, que han construït una cafeteria o una clínica veterinària. No sé molt bé per què, sempre han sigut temàtiques que es consideren femenines. Inclús en els colors de les rajoles hi ha diferències. Tot es torna rosa, morat... Com si a les xiques no els agradara, jo que sé, el taronja. O el verd.

Creus que esta xiqueta té esperit d'arquitecta?

Hi ha arquitectes adultes molt famoses que han projectat òperes, aeroports, estacions de bombers... És al que està jugant Olívia. No sé a què es dedicarà, però l'arquitectura entrarà en les seues opcions, perquè no es plantejarà que és cosa de xics. Més que la

professió que trie finalment, es tracta d'això, de la manera en què entendrà el món. Quines coses són per a ella i que coses no? Totes les professions, tots els sectors, totes les activitats estan fetes per a les xiques. I també per als xics, clar. Eixe és el missatge que li arriba a una xiqueta quan obri un regal com jo.

Què proposes?

La infància no sap res de discriminació de gèneres, però sí de divertir-se i crear. Simplement, no ensenyem a ser xica o xic com marquen les regles socials. Que juguen sense prejudis, que juguen lliures i iguals. I observem. Segur que aprenem què és jugar i què és viure en igualtat. ●

“

Si hi ha arquitectes que projecten òperes o aeroports, per què no em regalen també a les xiques?

”

El juguete destapa la verdad: a los chicos también les gustan los pequeños caballitos

FOTO: JUAN TEROL

Buenos días, pequeño caballito. Estábamos hablando de tus últimas declaraciones acerca de los chicos. Hola, os cuento. Es importante que se sepa. A los chicos les gusta jugar conmigo. Tengo pruebas, esto no es una declaración falsa para conseguir atención pública. No busco la fama, solo quiero que se sepa la verdad. Un grupo de chicos juega conmigo todas las tardes y les gusta.

¿Por qué no íbamos a creerte?

Bueno, ya sabes, soy un unicornio con pelo rosa y vivo en un mundo de fantasía, donde todo es dulce y luminoso. Se cree que estos escenarios son solo para chicas, pero Pablo, Roberto y Ximo también me hacen galopar por ellos. Les da igual que les digan que soy para chicas y, sinceramente, es gratificante. Me gusta que les dé igual porque en realidad para ellos no es un insulto. Ser chica no supone ser menos, en ningún sentido.

¿Crees que todos los juguetes tienen tan marcado el género?

Los kits de construcción, los vehículos, los juegos de mesa y científicos, los animales como yo o los instrumentos musicales, por ejemplo, se supone que estamos hechos para fomentar la creatividad sin distinguir el sexo de quien juega con ellos. Pero acaban etiquetándonos también, a través de la temática o del color del embalaje. Hasta un patinete, algo tan unisex, se elige azul o rosa.

¿También crees que el sexismo se aprende jugando? Y, si es así, ¿tiene solución?

Igual que un juego de construcción potencia su motricidad fina, los juguetes reciclados les acercan al medio ambiente, los juguetes de diferentes partes del mundo les enseña la diversidad, los juguetes no violentos les enseñan a resolver conflictos... Con juguetes y juegos sexistas interiorizan los estereotipos y la discriminación de género.

Si apoyamos sus gustos espontáneos, sean cuales sean, reforzaremos valores como la igualdad, la cooperación igualitaria o la empatía. Y les estamos diciendo que les queremos tal y como son, reforzando también su autoestima. Pablo, Roberto y Ximo son un caso poco habitual de chicos que no necesitan hacer cosas «de machote» para sentirse valorados.

Yo soy optimista. Sé que algún día galoparé por un mundo mágico donde los chicos no se escondan para jugar conmigo. ●

“

Galoparé hasta un mundo mágico donde los chicos también jueguen conmigo

”

El balón de fútbol que pide un lugar en el pasillo rosa de juguetes

Las chicas también tienen pies. Y ese es el único requisito para chutarme

Bueno, conocemos tu trayectoria como uno de los objetos más valorados por los niños, el balón de fútbol. ¿Por qué ha empezado esta reivindicación?

Verás, llevaba toda la vida pensando que yo era un juego de chicos. A pesar de mi gran presencia en los parques, en las casas, hasta en los medios de comunicación... siempre me han asociado al mundo masculino. Pero las chicas también tienen piernas, ¿no? Luego saben chutar una pelota, regatear, dar toques, tirar de cabeza... Al menos, las que han podido probar. ¿Por qué no les dejan practicar? ¿Tú lo sabes? Nadie lo entiende, nadie me lo ha sabido explicar.

no prefería algo de chicas. Y se la llevó a ver muñecas. ¿Por qué? ¿No podía pedirse un balón porque era un juego de chicos! ¿Pero ella estaba jugando y es una chica! ¡Jugaban papá e hija, chico y chica!

¿Se repite mucho esta escena?

Por desgracia, sí. Mis compañeros, los demás balones, y yo lo hablamos a menudo. Cuando son bebés no tiene tanta importancia a qué juegan, pero llega un momento crucial en el que una niña pide algo que no corresponde a su sexo y le dicen por primera vez: «Eso no es un juego para chicas». ¿Qué pasaría si nadie dijera eso nunca más? ¿Cómo sería el mundo si cada niña y cada niño jugaran sin esos prejuicios que van aprendiendo cuando crecen?

Cuéntanos, ¿qué pasaría?

Pues pasaría que crecerían en igualdad. Y además, con más autoestima, con más seguridad y disfrutando mucho más del juego y de la vida. Aprenderían a ser personas adultas capaces de todo. Las cosas positivas que le vemos a cada género se unirían en todas las personas, en todos los hombres y todas las mujeres: la audacia y la sensibilidad; la capacidad de liderazgo y la empatía; la atención a las tareas de cuidado y la posibilidad de aventura. ¡Todo!

Tienes mucha razón, pero no parece fácil cambiar toda una sociedad, ¿no?

Como todos los cambios, llevan su tiempo. Pero los grandes cambios empiezan en algún momento. ¿Y si este año nos proponemos un pequeño objetivo, aunque sea uno? Revisemos la lista de regalos y que no todo sea sexista. No es tan difícil. ¿Probamos? ●

¿Quieres decir que es un mito eso de que las chicas no quieren jugar al fútbol?

El otro día descansaba en mi estantería de la juguetería. Una niña de unos 7 años me cogió y se puso a jugar. Iba con su papá y estuvieron un rato mirándose, haciendo pases... disfrutaban un montón. Entonces ella le dijo que me quería de regalo. Y el papá se extrañó y le preguntó si

Ja sabem que el millor joguet és aquell que ajuda a desenvolupar la imaginació i la creativitat, per a obrir la porta a un món de possibilitats per a explorar, conèixer-se i somiar. Estan aprenent tot sobre la vida! Ací van alguns consells perquè juguen i visquen en igualtat.

No vull dir-te quins joguets comprar, perquè no conec els seus gustos, però sí et done pistes per a començar a pensar d'una altra forma sobre els joguets.

FOTO: JUAN TEROL

ELS CONSELLS DE L'OSSET DE PELUIX PER A REGALAR IGUALTAT

Regla número u. La més important de totes.

Desterra l'expressió

"això és de xics / això és de xiques"

Quan ens suggerisquen o mostren interès per algun joc o joguet, simplement mostrem acceptació. Que Maria vol un camió?, bé. Que Àngel es demana un secador?, bé. Amb açò els transmetem confiança en el seu propi criteri, per a reforçar-los autoestima. I és una forma de dir: et vull per ser tu, no perquè t'adaptes a la societat. Sigues com sigues, eres important.

Quants menys anys tinguen, més fàcil serà. Hauràs notat, com jo, que els xiquets i xiquetes comencen jugant per igual amb camions, bebés, cuinetes, blocs de construcció, pilotes o maquillatge de cos. Eixa és la idea, que continuen així.

Quan creixen van sent més sensibles als missatges sexistes del món adult. Però no està tot perdut. Seguim...

Sigues rebel. Porta les xiques al corredor blau i els xics al rosa

Encara que no ens hagen demanat cap joguet "de l'altre sexe", no sobra fer un passeig per eixe altre corredor, mirar les altres pàgines dels catàlegs i anar comentant les opcions que veiem, què fan, com es juga amb això... Per descomptat, hem de mostrar una actitud oberta a qualsevol opció, mostrar normalitat. A vegades només ens demanen els joguets "que els toca", simplement perquè no han vist bé altres opcions. O perquè han interioritzat que no són coses que els corresponguen. Xiques, al corredor de les aventures. Xics, al corredor rosa. A vore què hi descobrim!

Basa't en la seua edat i les seues aficions, no en el seu sexe

Quan hem de regalar a algú, la primera cosa que ens preguntem és si és xiquet o xiqueta. I acabem comprant una nina per a ella i un altre baló per a ell. Si et fixes en l'edat i, sobretot,

en les aficions de qui ho va a rebre i les portes que li obriràs, sorgiran idees noves. Per exemple, una persona de 5 anys a la qual li encanta la música: un piano. Una persona de 9 anys que està fascinaada per l'espai: un telescopi. Una persona de 3 anys que no para d'amagar-se: una llanterna. Veritat que no importa si són xics o xiques?

Tria l'opció neutra

Insistisc: intentem fugir del tot rosa per a ella i del tot blau per a ell. Sobretot en joguets que haurien de ser totalment unisex. Encara com que hi ha més colors. Per què no triem els patins grocs? O el passejador verd? O el mercadot de fusta?... O l'osset de peluix marró?

Debat en família

Mentres veiem els anuncis, podem llançar preguntes a l'aire: algú sap per què tots els anuncis de bebés es dirigeixen a xiques? Creieu que a les xiques només els agrada el rosa? Per què les figures d'acció són quasi sempre masculines? Els xics no saben cuinar o què? No existeixen les súperheroïnes?

Intenta que hi haja presència de personatges femenins en els jocs "masculins". I personatges masculins en els jocs "d'elles"

Un primer pas pot ser acceptar que hi haja una dona en el seu esquadró de combat. O que en la reunió de les nines es presente un templat company. Si en els jocs que els agraden hi ha eixa opció, que no els falte. Per descomptat, també ajuda que el pare jugue a cuinar i que la mare pilote la nau espacial.

Busca algun joc en el qual puguen participar xiquets i xiquetes per igual

Si ja s'han acostumat que el món es divideix en coses de xics i xiques, de moment que tinguen opcions en les quals és fàcil jugar mesclant-se. Poden ser jocs de taula, jocs de naturalesa,

Si juguem iguals, serem iguals.

#JoguetsPerLaIgualtat
Descobreix més a joguetsperlaigualtat.com

AJUNTAMENT DE VALÈNCIA
REGIDORIA D'IGUALTAT I POLITIQUES INCLUSIVES

esports, o jocs d'imitació (ull als colors i a les temàtiques, com comentava abans). Mai oblidaré aquell xic, Miquel, que no volia xutar una pilota perquè era rosa. Em va fer pensar.

Atenció amb la imatge que donen els joguets sobre el cos de la dona i de l'home

Sí, em referisc a les mesures impossibles de la cintura de les nines o dels braços dels ninos. Si no pots evitar eixos joguets, almenys parla sobre el tema. Que vegem evident que això no és el normal. Cuida l'autoestima de la teua filla o fill!

El teu fill o filla ja ha fet la llista de regals i no tens molt de marge. I ara que la revises et pareix tot massa sexista

Sempre hi ha marge d'actuació. I es pot anar a poc a poc. Si és un xic, per exemple, i ha demanat un nino d'acció, aprofitant que hi ha mil models, tria el que en compte de la competitivitat premie la cooperació. Un escalador necessita tot un equip per a les seues expedicions. I un bomber mai actua a soles. Per a elles, en compte de triar tots els tipus de princeses possibles, per què no una gimnasta o una exploradora? O, millor encara..., per què no una súperheroïna?

Encara que després de tant de consell, he de confessar una cosa. En realitat el que cal fer per a evitar la discriminació de gènere és NO FER RES. Seriosament, des del principi, tu no facés res, i voràs. Sense la intervenció adulta, amb els seus prejudis i normes socials, la infància creixeria com és: saludable, divertida i en igualtat. A vore si aprenem. ;)